

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoE/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217203890
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217203890.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti povinnej: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX W., o vymoženie pohľadávky vo výške 241,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 4. júla 2018 č. k. 15Er/372/2017-38, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 písmeno d), § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len "Exekučný poriadok"), § 39, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 73 odsek 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov.

1.2. Skúmal, či Zmluva č. 1925024658/0200 zo dňa 02.08.2005, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, a dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 08.08.2013 majú spotrebiteľský charakter a či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, t.j. či rozhodcovský rozsudok je vykonateľný. Za týmto účelom preskúmal žiadosť, v rámci ktorej citoval presné znenie rozhodcovskej doložky, ktorá bola uvedená v článku 3 rozhodcovskej zmluvy. Dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Uviedol, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi (t.j. povinnej) bola v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď bola oprávneným podaná žaloba na rozhodcovský súd. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Konštatoval, že oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil.

1.3. Zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Vzhľadom na uvedené, je potrebné vychádzať z toho, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom, buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal uznesenie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

2.1. Tvrdil, že podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov, pričom poukázal na znenie ustanovení § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Uviedol, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom dokumente, a tak je obsahovo aj formálne oddelená od dohody o uznaní záväzku. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne. Jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru, ani poskytnutie splátkového kalendára na dlžnú sumu. Zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky existovala v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzatvorená až niekoľko rokov neskôr. Poukázal na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov. Tvrdil, že ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 6 zákona č. 335/2014 Z.z. uviedol, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Namietal, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne, bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu. Tvrdil, že splnil všetky zákonné náležitosti v predmetnom konaní, avšak exekučný súd hľadá dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, článok 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Povinná a súdny exekútor sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie začalo na návrh oprávneného spísaný do zápisnice u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 02.01.2017 na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž sp.zn. SRSAPsA 10290/16 zo dňa 24.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2016 a vykonateľnosť dňa 24.11.2016. Súdu prvej inštancie bola dňa 06.03.2017 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 12.03.2018 vyzval súd oprávneného na doručenie zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu. Oprávnený požadované prílohy doložil dňa 27.03.2018.

7. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v znení účinnom do 30.06.2007 (t. j. v čase uzavretia zmluvy č. 1925024658/0200 dňa 02.08.2005), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

8. Podľa § 23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2007, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

9. Podľa poznámky pod čiarou 13d) zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2007, § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

10. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

11. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 243h ods. 1 č. 233/2005 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

13. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

14. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospieje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý preskúmaním rozhodcovskej zmluvy a dohody o uznaní záväzku, ktoré tvorili rovnaký dokument podpísaný v jeden deň, dospel k právnemu záveru, že rozhodcovská zmluva je absolútne neplatná, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednanja je skutočnosť, že táto podmienka nebola individuálne dojednaná a povinná celkom zjavne nemala reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej (adhéznej, typovej) zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré z dojednaní zmluvy vylúčiť. Z uvedeného dôvodu bolo dôvodné aplikovať ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku už v štádiu rozhodovania exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú zmluvu) ani nemal byť vydaný, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého uznesenia, a s poukazom na § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

16. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že aj na zmluvu, uzavretú do 30.06.2007, ktorá nenapĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy tak, ako boli do 30.06.2007 definované v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, avšak napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2007, sú primerane aplikovateľné aj všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2017, a to práve podľa § 23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. V ustanovení § 23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2007 je totiž zakotvený právny základ umožňujúci chrániť spotrebiteľa podľa úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v Občianskom zákonníku aj vtedy, ak zmluva nenapĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy tak, ako boli do 30.06.2007 stanovené v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je napr. právna úprava inštitútu zákazu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, obsiahnutá primárne v § 53 Občianskeho zákonníka, plne aplikovateľná aj na tie zmluvy uzavreté do 30.06.2007, ktoré sú spotrebiteľskými zmluvami práve podľa § 23a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2007.

17. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP a za účelom vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami oprávneného uvedenými v odvolaní ďalej uvádza, že spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v § 52 Občianskeho zákonníka (predtým do 30.06.2007 aj v § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a od 01.07.2007 do 31.10.2008 aj v § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny. Medzi účastníkmi konania v prejednávanej veci sa jedná (ako je to zdôvodnené v nasledujúcich bodoch) práve o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva.

18. Z predloženej zmluvy o bežnom účte a poskytnutí produktov a služieb flexiúčtu uzatvorenej medzi právny predchodcom oprávneného (VÚB, a.s.) a povinnou dňa 02.08.2005 totiž vyplýva, že právny predchodca oprávneného vystupuje ako veriteľ, pričom medzi predmety jeho činnosti patrí aj poskytovanie úverov, teda právny predchodca oprávneného pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a považuje sa za dodávateľa. Zo zmluvy je taktiež preukázané, že povinná uzatvárala zmluvu ako fyzická osoba s uvedením dátumu narodenia a rodného čísla, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a považuje sa teda za spotrebiteľa podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008).

19. Taktiež je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že v tomto prípade bola zmluva o bežnom účte a poskytnutí produktov a služieb flexiúčtu vopred pripravená oprávneným pre veľký počet spotrebiteľov, z čoho vyplýva, že povinná nemohla ovplyvniť jej obsah a zmluvné dojednania, ide teda o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú možno označiť aj ako formulárovú, adhéznú. Preto na právny vzťah medzi účastníkmi konania je nutné aplikovať aj príslušné spotrebiteľské právne normy (okrem iného osobitne ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách), ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzkovo-právneho vzťahu bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod.

20. V dôsledku vyššie uvedeného právny vzťah medzi oprávneným a povinnou, založený zmluvou o bežnom účte a poskytnutí produktov a služieb flexiúčtu, uzavretou medzi právny predchodcom oprávneného a povinnou dňa 02.08.2005, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je však treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, vznikli na základe spotrebiteľskej zmluvy alebo so spotrebiteľskou zmluvou inak súvisia (napr. zabezpečujú plnenia záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy) - teda v prejednávanej veci aj na právny úkon obsiahnutý v Dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, podpísanej oprávneným a povinnou dňa 08.08.2013 (ktorou v časti uznania záväzku došlo k zabezpečeniu plnenia záväzku povinnej zo spotrebiteľskej zmluvy) a aj na právny úkon obsiahnutý

v rozhodcovskej doložke. Normy spotrebiteľského práva je nutné vždy použiť na celý režim právneho vzťahu, ktorý, ak bol založený spotrebiteľskou zmluvou, zachováva si tento spotrebiteľský charakter počas celej doby trvania jeho existencie (teda aj ak došlo k zmenám v obsahu právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou). Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, ak v priebehu právneho vzťahu dôjde napr. k postúpeniu pohľadávky, tak, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, nakoľko aj v prípade postúpenia pohľadávky v súvislosti s plnením spotrebiteľskej zmluvy je spotrebiteľ naďalej spotrebiteľom a postupník dodávateľom (keďže ten len vstúpil do právneho postavenia - práv a povinností postupcu, ktorý bol dodávateľom).

21. Reagujúc na námietky oprávneného uvádzané v odvolaní odvolací súd osobitne poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorého závery sa považujú za konštantné. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 10. 2011 sp.zn. 3Cdo/146/2011 a zo dňa 18. 01. 2012 sp.zn. 6Cdo/143/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Povinnosťou exekučného súdu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie je skúmať, či návrh na vydanie exekúcie a exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom a či rozhodcovský súd mal právomoc vo veci konať (§ 45 ods. 1 písm. b) ZRK), pričom právomoc súdu skúmať samotné rozhodcovské konanie vyplýva z ust. § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2012 sp.zn. 2 Cdo 5/2012).

22. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou oprávneného o arbitrárnosti, nepresvedčivosti a nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia. Uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré bolo riadne a vyčerpávajúco odôvodnené. Súd prvej inštancie použil celý rad právnych predpisov na zdôvodnenie svojich právnych záverov, a preto nebolo možné hovoriť o svojoľnosti pri rozhodovacej činnosti súdu.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).